



## Het is belangrijk dat we luisteren naar dove, slechthorende en doofblinde jongeren.

*Ze moeten informatie rond kinderrechten kunnen krijgen in hun taal.*

**Kom even praten vzw nodigde het Kinderrechtencommissariaat uit om in gesprek te gaan met een groep van dove, slechthorende en doofblinde jongeren. Tot nu toe is er immers geen informatie rond kinderrechten beschikbaar in Vlaamse Gebarentaal. Deze jongeren ervaren veel drempels om hun rechten te kunnen opnemen. Daarom gingen Goedele De Clerck, Jaron Garitte en Jorn Rijckaert van Kom even praten vzw en Visual Box vzw op bezoek bij Kinderrechtencommissaris Caroline Vrijens.**



### Casus 1: Vince en Alec

**Vince\*** is 17 jaar en heeft het al een tijd moeilijk. Zijn ouders zijn gescheiden toen hij 10 was. Sindsdien voelt hij zich eigenlijk nergens thuis, niet in de huizen van zijn ouders en niet in de leefgroep in de dovenschool. Vince heeft veel vragen over de toekomst. Hij volgt nu de opleiding bakkerij, maar eigenlijk droomt hij van grafisch ontwerp. Zijn leerkrachten en de leerlingenbegeleider herhalen dat hij eerst beter Nederlands moet leren en zijn diploma moet halen. Vince communiceert vlot in Vlaams Gebarentaal (VGT). Hij vindt het frustrerend dat leerkrachten en begeleiders hem niet altijd goed begrijpen en te weinig voeling hebben met de dovencultuur. Als hij iets wil bespreken rond zijn studie, is er ook niet altijd een tolk VGT aanwezig. Hij voelt zich niet gesteund. Hij loopt achter op leeftijdsgenoten, vervelt zich en piekert veel. Hij heeft moeite om op te staan en er is niets dat hem nog motiveert. Hij wil zijn ouders liever niet belasten met zijn problemen en met zijn vrienden durft hij er niet goed over praten.

**Alec\*** is al drie jaar de voetbalcoach van Vince. Na de training praten ze soms nog even na. Vince is de laatste tijd erg somber en hij lijkt wel alle toekomstperspectief te hebben verloren. Alec is bezorgd om de schooluitval. Het lijkt wel alsof er geen alternatieven zijn. Alec vraagt zich af het zou kunnen helpen als hij Vince zou ondersteunen om contact op te nemen met het Kinderrechtencommissariaat.

CASUS

## WAT DOET HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT?

Ik ben heel blij dat jullie op bezoek komen en dat ik op deze manier ook aan dove en slechthorende jongeren iets kan vertellen over kinderrechten.

Het **Kinderrechtencommissariaat moet waken over de kinderrechten hier bij ons in Vlaanderen**. Wij doen dat op twee manieren: In de eerste plaats hebben wij een **klachtenlijn** waar ouders, jongeren, maar ook leerkrachten of hulpverleners een **probleem kunnen melden op het vlak van kinderrechten**: recht op onderwijs, een kind dat het bijvoorbeeld heel moeilijk heeft op school, of een kind dat hulp nodig heeft en geen hulp krijgt.

Dat kan bij ons gemeld worden en dan gaan wij **informatie geven**. We geven ook advies en soms is het ook nodig dat we echt een onderzoek gaan doen. Als het nuttig is gaan we bijvoorbeeld naar de school zelf gaan, om met iedereen rond de tafel te zitten en te bemiddelen. Dat is eigenlijk wat wij doen voor een individueel kind of jongere die een probleem ervaart. Het allerbeste is dat de situatie opgelost wordt daar waar het probleem zich voordoet: op school, in de voorziening, in de jeugdhulp bijvoorbeeld. Dat die mensen oplossingen zoeken zodat wij niet moeten tussenkomen. Wij komen tussen als mensen alles al geprobeerd hebben en geen oplossing vinden. Dan kunnen ze naar ons komen en gaan we mee proberen om de zaak te deblokken.

Daarnaast hebben wij nog een andere belangrijke **beleidsopdracht**. We gaan de problemen meedelen aan ministers, aan de parlementen hier bij ons in Vlaanderen, in België, om te zorgen voor oplossingen. Op die manier kunnen we de situatie verbeteren voor een grotere groep van kinderen en jongeren.

Ik doe ook veel bezoeken op scholen, in voorzieningen. Zo ben ik **op bezoek geweest bij jullie groep van dove, slechthorende en doofblinde jongeren** om met hen zelf te spreken, om te zien welke problemen ze hebben en wat moeilijk gaat. Dat is heel belangrijk omdat ik dat kan meenemen in mijn werk. Ik geef ook vaak lezingen voor een breder publiek in ons land om te vertellen over kinderrechten.

**We bestaan al 25 jaar**. Wij zijn eigenlijk actief in alle domeinen waarin kinderen en jongeren zich bewegen: onderwijs, hulpverlening, vrijetijdverenigingen, sport, sociale media, media, tv, asiel en migratie, politie, justitie. Onze werking is dus heel breed en in die 25 jaar hebben we in ons land en in Vlaanderen veel vooruitgang geboekt. Kinderrechten zijn bijvoorbeeld meer en meer vervlochten geraakt met de manier waarop scholen werken en met de manier waarop jeugdhulpvoorzieningen werken.



## WAT ZIJN KINDERRECHTEN?

De kinderrechten staan in het **Kinderrechtenverdrag van 1989**. Het verdrag is iets meer dan dertig jaar oud. Bijna alle landen hebben het **Kinderrechtenverdrag ondertekend** en hebben samen afgesproken: we geven kinderrechten een plaats in onze wetten en we nemen kinderrechten mee in de manier waarop we in ons land omgaan met kinderen en jongeren. Dat alle landen, behalve de Verenigde Staten, dat samen hebben ondertekend is echt ongelooflijk!

Kinderrechten zijn er specifiek voor alle minderjarigen. **Omdat kinderen en jongeren van 0 tot 18 jaar in een kwetsbare situatie** zitten verdienen zij **extra rechten**. Zij veranderen nog volop, zowel mentaal als fysiek. Kinderen en jongeren zijn in volle ontwikkeling en daardoor hebben zij bepaalde behoeftes. **Het is aan de volwassenen om aan de behoeftes van kinderen en jongeren te voldoen en hun rechten te respecteren**. Kinderen zijn immers bijna altijd afhankelijk van de volwassenen rond hen. Ze hebben vaak meer moeite om van zich te laten horen.



## VOORBEELDEN VAN KINDERRECHTEN

**Het recht op informatie:** Kinderen en jongeren moeten eerst hun rechten kennen. Als zij niet weten dat zij het recht hebben om beschermd te worden tegen bijvoorbeeld geweld, pesten op school of kindermishandeling thuis, dan kunnen ze ook niet laten horen dat er een probleem is. Informatie is dus superbelangrijk.

**Kinderen die doof, slechthorend of doofblind zijn, moeten die informatie rond hun rechten krijgen op een manier en in een taal dat zij het kunnen begrijpen.** Dat kan bijvoorbeeld betekenen dat de informatie rond kinderrechten moet gebracht worden in **Vlaamse Gebarentaal**. Misschien moet er ook over nagedacht worden dat de informatie ook beschikbaar wordt in **International Sign** voor jongeren die uit een ander land komen en die de Vlaamse Gebarentaal minder goed begrijpen. En misschien ook in **tactiele gebarentaal** voor doofblinde kinderen en jongeren.

**Dan is er het recht op inspraak.** Dat vind ik één van de belangrijkste kinderrechten. Kinderen en jongeren hebben geen stemrecht, ze worden vaak niet betrokken. Ik vind dat we meer moeten luisteren naar wat kinderen en jongeren zelf vertellen.

**Het recht op participatie**, vind ik ook heel belangrijk. Op alle vlakken, thuis, op school, maar ook breed in de politiek en in onze samenleving.

**Het recht op onderwijs.** Wij gaan ervan uit dat alle kinderen en jongeren naar school gaan, maar veel kinderen en jongeren ervaren toch ook problemen. Ze zitten op school, maar voelen zich slecht op school. Ze zitten niet op de juiste plek of gaan niet naar school omdat ze afgehaakt hebben of omdat ze te veel drempels ervaren hebben.

Een ander voorbeeld is het **recht op hulpverlening**. Ook een superbelangrijk recht. Kinderen die geestelijke gezondheidszorg nodig hebben, die ziek zijn, die algemene gezondheidszorg nodig hebben, moeten die krijgen.



## HOE KUNNEN DOVE, SLECHTHORENDE EN DOOFBLINDE KINDEREN EN JONGEREN EN MENSEN IN HUN OMGEVING CONTACT OPNEMEN MET HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT?

Op de website: **kinderrechten.be** kunnen mensen zien hoe ze met ons contact kunnen opnemen. Dan gaan wij samen zoeken naar een oplossing.

Mensen kunnen met ons contact opnemen via de **klachtenlijn**, dat kan via ons **gratis telefoonnummer**. Dat is terug te vinden op onze website **kinderrechten.be**. Mensen kunnen ons ook contacteren via ons **contactformulier**, op de site staat een knop "Ik zoek hulp". Zo kunnen ze hulp zoeken. Of ze kunnen ons een **mail** sturen.

Ik ben heel blij dat wij een gesprek hebben gehad met een aantal dove jongeren. Daardoor zijn we begonnen beseffen dat veel **dove, slechthorende en doofblinde jongeren niet zelfstandig een tolk gebarentaal kunnen vinden of daar een beroep op kunnen doen en dat ook de geschreven taal zo gemakkelijk of toegankelijk is**.

Wij beseffen nu op het Kinderrechtencommissariaat, ook na het gesprek dat wij gehad hebben met een groep dove jongeren, dat **we moeten zoeken naar manieren om onze klachtenlijn ook voor dove, slechthorende en doofblinde kinderen toegankelijk te maken**.





### Casus 2: Jackie en Elif

**Jackie\*** is 15 jaar en houdt van make-up, mode en video's op Instagram. Tot haar tiende groeide ze op in Bangladesh. Ze hield ervan om buiten te spelen met haar vriendinnen. Ze mist de geuren, de smaken, het bakken van het platbrood op het vuur bij het vallen van de avond. Ze ging even naar een horende school, maar daar werd ze gepest. Haar tante had haar leren rekenen, naaien en leren omgaan met de klanten in het atelier. Toen haar papa overleed werd haar leven moeilijk. Haar mama werd ziek en hertrouwde met een Pakistaanse man die in België woonde. Ze leerde Nederlands en VGT op de dovenschool, maar ze voelt zich er niet thuis. Haar stiefpapa wil dat ze de culturele en religieuze praktijken strikt volgt. Ze zorgt voor haar kleine broertje en babyzusje, kookt en houdt het huis schoon. De neef van haar stiefpapa woont ook bij hen. Hij slaat haar en wil dingen doen die ze niet wil. Ze is bang van hem. Ze heeft er al over gedacht om naar de politie te gaan, maar hoe doe je dat? Wie zal haar geloven? Gaat het daarna niet nog erger worden? Op school kan ze zich moeilijk concentreren. Ze begrijpt de leerkrachten niet goed en ze wil liefst gaan werken en op eigen benen staan.

**Elif\*** is de enige dove leerkracht op school. Ze communiceert met Jackie via contact signing, in mengeling van VGT en International Sign. Elif ziet de kringen om de ogen van Jackie en heeft haar na school even aangesproken. Ze is bezorgd om de veiligheid van Jackie. Jackie heeft haar echter gevraagd om niets te vertellen. Elif wil aan Jackie graag uitleggen dat ze recht heeft op bescherming. Ze is op zoek naar informatie die Jackie kan begrijpen en zou Jackie graag verwijzen naar hulpverlening en psychologische begeleiding in haar eigen taal.

**Dove, slechthorende en doofblinde jongeren ervaren vaak drempels, thuis, op school, in de vrije tijd. Ondanks verschillende beleidskaders, is er in Vlaanderen nog geen structurele voedingsbodem voor de unieke basisbehoeften van deze jongeren in die verschillende contexten van opgroeien. Dat maakt dat ze zich vaak niet vrij kunnen uitdrukken in hun eigen taal of het gevoel hebben dat ze er niet bij horen.**

## HOE KUNNEN WE ERVOOR ZORGEN DAT ONZE SAMENLEVING BETER TEGEMOETKOMT AAN HUN ONTWIKKELINGSNODEN?

Ik denk dat het belangrijk is dat we in onze samenleving verder streven naar **bewustwording over dove, slechthorende en doofblinde jongeren**. Deze groep van jongeren heeft evenveel rechten als andere kinderen en jongeren. We zijn absoluut nog niet geëvolueerd naar een inclusieve samenleving, als je bijvoorbeeld kijkt naar deze groep jongeren. Er is een opdracht **bij de samenleving, bij het beleid, bij de overheid, op alle domeinen, om meer naar een inclusieve maatschappij te streven en het signaal te geven** aan de brede bevolking en ook aan dove, slechthorende en doofblinde jongeren **dat iedereen erbij hoort en dat iedereen dezelfde rechten heeft**.

Door in gesprek te gaan met dove, slechthorende en doofblinde jongeren hebben wij beseft dat die jongeren toch vaak een beetje afgesneden zijn van hun omgeving. Soms loopt de communicatie zelfs moeilijk binnen het gezin. Door beperkte keuzemogelijkheden in het dovenonderwijs kunnen jongeren het gevoel hebben van "Ik zit in een richting waar ik niet enthousiast van word. Ik kan mijn talenten niet ontplooiën en ik heb echt wel dromen voor de toekomst." We moeten ervoor zorgen dat zij hun talenten kunnen ontplooiën, dat ze goed onderwijs krijgen, kwaliteitsvol onderwijs krijgen, dat ze op een goede manier kunnen opgroeien. Ook bijvoorbeeld een dove jongere die via inclusief onderwijs in een gewone klas met

horende kinderen zit met een tolk, ook die jongere is enorm geïsoleerd. Dat is toch echt niet te onderschatten. Ik denk dat heel veel mensen dat niet beseffen en dat leerkrachten, directies, de mensen in het algemeen dat eigenlijk niet goed weten. Het CLB kan er mee voor zorgen dat die jongeren op de juiste plek zitten.

Daarnaast hebben we ook geleerd dat een netwerk van contacten met andere dove jongeren echt een rijkdom kan zijn. **Dus ik denk dat het heel belangrijk is dat we in de samenleving via het beleid moeten zoeken hoe dove, slechthorende en doofblinde jongeren ook het gevoel hebben dat ze erbij horen op school en in de vrije tijdsverenigingen.**

Het is belangrijk dat **we samen nadenken hoe we dove, slechthorende en doofblinde jongeren kunnen versterken** zodat ze een netwerk hebben, zich goed voelen in hun vel en zodat ze jongeren en volwassenen in hun omgeving hebben die weten wat het is om doof te zijn en waar ze samen dingen kunnen mee doen.

Daarnaast kunnen de jongeren natuurlijk ook bepaalde acties ondernemen als ze voelen dat ze slecht behandeld worden.

## PROFESSIONAL

**Wat kunnen dove, slechthorende en doofblinde kinderen en jongeren doen als ze het gevoel hebben dat er niet naar hen geluisterd wordt op school of in de hulpverlening?**

Als de jongere bij een **diens** het gevoel heeft van **totaal niet gehoord of ernstig genomen te worden**, dan is **de klachtenlijn** een goede plaats om dat te melden. Wij kunnen die diensten opbellen. Wij kunnen daarmee in overleg gaan als de jongere dat wil, om een oplossing te zoeken en om te zeggen van: **"Kijk, vanuit de kinderrechten, moet je ook wel luisteren naar de mening van de jongere."** De jongere zal niet altijd gelijk krijgen, dat begrijpen we, maar er moet wel een dialoog zijn en er moet wel geluisterd worden.



## OUDERS

**Wat kunnen dove, slechthorende en doofblinde kinderen en jongeren doen als ze het thuis moeilijk hebben en ze het gevoel hebben dat hun ouders niet naar hen luisteren?**

Dat ligt een beetje ingewikkelder, omdat ouders natuurlijk het ouderlijk gezag hebben over iemand. Zolang je geen 18 jaar bent, moeten de ouders toestemming geven en beslissen de ouders. **Als er thuis problemen zijn, bijvoorbeeld een situatie van geweld, of spanningen en dergelijke, dan is eigenlijk eerder hulpverlening nodig.** Een klacht indienen op het Kinderrechtencommissariaat kan dan niet veel verschil maken. We gaan de jongeren dan wel helpen en ze toelieden naar hulpverleningsinstaties die met de ouders in gesprek kunnen gaan, die in het huis kunnen komen misschien als er echt problemen zijn, om te werken op die situatie.

Uiteraard, in principe beslissen de ouders, maar **naarmate de jongere ouder wordt heeft die ook een eigen mening en moet die ook meetellen.**

**Ouders mogen natuurlijk absoluut geen geweld plegen op hun kind of bijvoorbeeld een kind thuishouden, niet naar school laten gaan of bijvoorbeeld je kind opsluiten of zeggen dat die met bepaalde jongeren niet mag omgaan, zoiets kan niet.**

**Dan is het belangrijk dat jongeren weten: "Dit is niet normaal, ik kan hulp zoeken."** En dat ze dan bij de klachtenlijn, bij een JAC, op school of bij een hulpverlener of begeleider kunnen gaan zeggen dat ze een probleem hebben.

**Als dove, slechthorende of doofblinde jongeren problemen willen bespreken of hulp willen zoeken, vinden ze moeilijk toegang tot de gesubsidieerde dienstverlening. Hulpverleners kennen vaak geen Vlaamse Gebarentaal of begrijpen niet altijd wat doof-zijn is. Jongeren vragen soms ook naar een dove hulpverlener.**

Het is niet altijd even gemakkelijk voor kinderen of jongeren om bepaalde problemen te gaan melden aan mensen die ze eigenlijk niet zo goed kennen. Dat begrijpen we heel goed.

Dove, slechthorende en doofblinde kinderen en jongeren kunnen vragen dat in zo'n gesprek met iemand van de school of politie of hulpverlening er een **vertrouwenspersoon** is die naast hen zit die ze kennen: **een persoon die ze vertrouwen, die hen ook kan ondersteunen bij dat gesprek.**

Ik denk dat het heel belangrijk voor de dove of slechthorende jongere is dat er sowieso een **tolk Vlaamse Gebarentaal** beschikbaar is om de vertaalslag al te maken, zodat de jongeren de informatie kunnen begrijpen.

Maar we weten ook van dove jongeren hoe belangrijk het is dat in die gesprekken er ook mensen aanwezig zijn die weten wat het is om doof te zijn. Dat kunnen **professionals zijn, die zelf ook doof zijn**. Jongeren hebben daar vaak meer vertrouwen in omdat ze denken: die persoon kan mij begrijpen.

We denken dus dat het belangrijk is om te gaan nadenken over hoe we er kunnen voor zorgen dat we **in de communicatie met dove kinderen en jongeren ook mensen die zelf doof zijn**, die zelf die ervaring hebben, **een plek kunnen geven, bijvoorbeeld als vertrouwenspersoon van de jongere.**

**We zien zowel in internationaal onderzoek als in de dagelijkse praktijk dat dove, slechthorende en doofblinde jongeren een grotere psychische levensbaarheid ervaren ondanks de drempels tot de hulpverlening voor hen bijzonder hoog.**

**Wij hebben voor het eerst een initiatief genomen voor cultuursensitieve en taalpassende maatregelen in mentaal welzijn voor deze doelgroep. Jongeren zijn daar actief bij betrokken geweest via cocreatie. We zien dat er structurele maatregelen nodig is voor de doelgroep, gaande van initiatieven voor preventie tot gespecialiseerde psychiatrische zorg. Op welke manier kunnen we toewerken naar toereikende zorg voor de doelgroep?**

Specifiek voor deze kinderen en jongeren moet ik zeggen dat ik op dit moment ook geen pasklare oplossingen heb. Wat ik wel geleerd heb is dat zij veel meer drempels ervaren dan andere kinderen en jongeren. En dat ze ook meer behoeftes hebben aan ondersteuning. Zowel op school als qua hulpverlening als op vlak van mentale gezondheid.

Het Kinderrechtenverdrag bepaalt dat elk kind recht heeft op hulpverlening, op goed en kwaliteitsvol onderwijs, op een goede ontwikkeling, op fijne vrijetijdsactiviteiten, op leuke sociale contacten. Dove, slechthorende en doofblinde kinderen en jongeren hebben daar ook recht op. **Ik denk dat we in de allereerste plaats aan de slag moeten met wat gepakt worden en ervoor moeten zorgen dat wij dat goed weten op het Kinderrechtencommissariaat.** Dat we ook veel met jullie spreken en weten, andere organisaties, met de richting die er veel vanaf weten, om dan een advies te maken richting het beleid. Ik denk dat dat absoluut iets is wat wij gaan doen.

En dan is het volgens mij aan **het beleid om stappen te gaan zetten en breed te sensibiliseren**, niet enkel in de sectoren van de hulpverlening, maar ook binnen het onderwijs. We moeten de brede bevolking kennis bijbrengen over de doelgroep en zeker de professionals die met dove, slechthorende en doofblinde jongeren moeten werken.

Het zal wat tijd vragen, maar **ik denk dat we echt moeten nadenken hoe we ervoor kunnen zorgen dat jongeren bij verschillende diensten, ook bij hulplijnen en meldpunten, terecht kunnen met hun verhaal en hun problemen. Ik denk dat er veel werk is, maar dat het wel dringend moet wat gepakt worden, absoluut.**

Naar sensibilisering toe, denk ik dat het ook heel belangrijk is om na te denken over het gemakken hebben, **waarin ze zelf over hun situatie vertellen, is daarvan een prachtig voorbeeld.\*\***

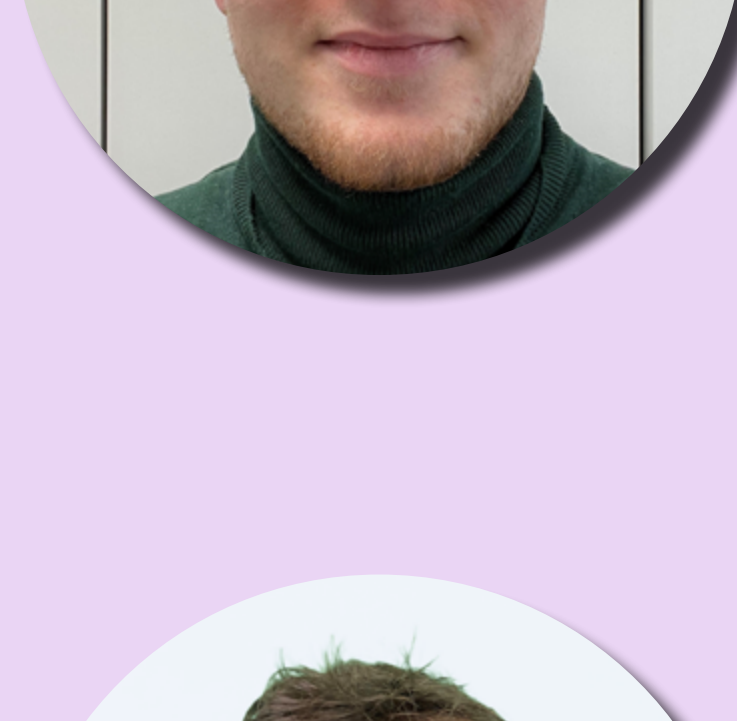
Om optimaal tegemoet te komen aan de unieke behoeftes en taalprofielen van dove, slechthorende en doofblinde jongeren heeft **Kom even praten vzw**, een organisatie voor de bevordering van mentale gezondheid van de doelgroep, de projectbegeleider innovatief aangegeleid. Voor **maatregelen in mentaal welzijn** van deze doelgroep, meermalige professionals, GoedeDeDe Clerck (psychologische begeleiding) en Jaron Garitte (taalondersteuning) hun **multideskundigheid** samen. Het aanbod kreeg vorm via **cocreatie** met de jongeren.



**Dr. GoedeDeDe Clerck** heeft een praktijk als zelfstandig psychotherapeut met dove, slechthorende en doofblinde jongeren, volwassenen en senioren. Als postdoctoraal onderzoeker ontwikkelde ze een interventie voor het ondersteunen van veerkracht en identiteitsontwikkeling van dove, slechthorende en doofblinde jongeren en volwassenen met migratieachtergrond, meertaligheid en taaldeprivatie. Haar huidig onderzoek voor Kom even praten vzw focust op de toegankelijkheid van de ggz voor de doelgroep. Voor het optimaal afstemmen van de psychologische begeleiding op de diverse achtergronden van de jongeren, putte GoedeDeDe ook uit haar expertise in taalkunde en antropologie.



**Jaron Garitte** heeft als gediplomeerd opvoederswerker met dove, slechthorende en doofblinde jongeren. Hij vertaalt voor overheidsdiensten en organisaties teksten van het Nederlands en het Engels naar Vlaamse Gebarentaal en International Sign. Jaron was de eerste dove tolk voor informatie van de Belgische federale overheid tijdens de COVID-19 pandemie en tolkt voor Karrewiet, het VRT-journaal voor kinderen en jongeren. Met zakenpartner Jörn Rijckaert runt hij het mediabedrijf Visual Box & Co. Jaron groeide tweetalig op met Vlaamse en Franse Gebarentaal. In de projectbegeleiding wendde Jaron zijn multideskundigheid aan om zowel de taal- als de sociaal-emotionele ontwikkeling van dove, slechthorende en doofblinde jongeren te ondersteunen.



**Jörn Rijckaert** heeft een masterdiploma in Toegepaste Economische Wetenschappen met als specialisatie Marketing (Universiteit Gent) en in Filmstudies en Visuele Cultuur (Universiteit Antwerpen). Hij heeft zich gespecialiseerd in gebarentaalmedia en de beeldvorming en representatie van dove mensen, hun cultuur en gebarentalen (media). Samen met Jaron ontwikkelde hij Visual Box, een productiehuis waar verschillende bekende documentaire makers, zoals "Mijn Baby is Doof", zijn gemaakt, maar ook kinderprogramma's zoals "Professor Doof & (S)Tom" en "t Gebarenhutje", die werden uitgezonden op Ketnet. Jörn is ook werkzaam als dove tolk en vertaler van Nederlands - Vlaamse Gebarentaal en Engels-International Sign.

**\* Vince, Jackie, Alec en Elif zijn fictieve casussen, gecreëerd en samengesteld op basis van gemeenschappelijke uitdagingen van meerdere jongeren, begeleiders en zorgverleners in Vlaanderen**

**\*\* Je kan het filmpje van de jongeren hier bekijken.**

**In de toolbox rond mentaal welzijn van dove jongeren kan je de andere video's bekijken rond kinderrechten en vind je meer informatie rond cultuursensitieve en taalpassende maatregelen.**



Het Kinderrechtencommissariaat ziet toe op de naleving van kinderrechten in Vlaanderen. Dat doen ze door te luisteren naar kinderen, jongeren, ouders en professionals.

[www.kinderrechten.be](http://www.kinderrechten.be)



Visual Box vzw produceert video's over dove mensen, hun cultuur en gebarentaal. Ze zijn een doofgeleid productiehuis met expertise in gebarentaalmedia en beeldvorming.

[www.visualbox.media](http://www.visualbox.media)



Kom even praten vzw bevordert het mentaal welzijn van dove, slechthorende en doofblinde jongeren, volwassenen en senioren. Daarvoor zetten ze in op taalpassende en cultuursensitieve maatregelen met dove zorgverleners en ervaringsdeskundigen.

[www.komevenpraten.be](http://www.komevenpraten.be)

**Dit project werd gerealiseerd met de steun van het UCB Community Health Fund, beheerd door de Koning Boudewijnstichting.**